Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 652/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 mai 2014

de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului

(JO L 189, 27.6.2014, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016	L 171	66	29.6.2016

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 328, 12.12.2015, p. 126 (652/2014)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 652/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 mai 2014

de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară [2],

întrucât:

(1) Dreptul Uniunii prevede cerințe referitoare la alimente și la siguranța alimentelor, precum și la hrana animalelor și la siguranța hranei animalelor, în toate etapele de producție, inclusiv norme care să vizeze garantarea unor practici corecte în comerț și furnizarea de informații consumatorilor. Acesta stabilește, de asemenea, cerințe în ceea ce privește prevenirea și combaterea bolilor transmisibile ale animalelor și a zoonozelor, precum și cerințe privind bunăstarea animalelor, subprodusele de origine animală, sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, protecția soiurilor de plante, organismele modificate genetic și introducerea pe piață și utilizarea produselor de protecție a plantelor, precum și utilizarea sustenabilă a pesticidelor. Dreptul Uniunii prevede, de asemenea, efectuarea unor controale oficiale, precum și alte activități oficiale menite să asigure o punere în aplicare eficientă și respectarea cerințelor menționate.

(2) Obiectivul general al dreptului Uniunii în domeniile menționate este de a contribui la un nivel înalt de sănătate umană, animală și a plantelor de-a lungul lanțului alimentar, la un nivel înalt de

[1] JO C 67, 6.3.2014, p. 166.

[2] Poziția Parlamentului European din 2 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 mai 2014.

▼B

protecție și informare a consumatorilor și la un nivel înalt de protecție a mediului, favorizând în același timp competitivitatea și crearea de locuri de muncă.

(3) Urmărirea acestui obiectiv general necesită resurse financiare adecvate. Prin urmare, este necesar ca Uniunea să contribuie la finanțarea măsurilor luate în diferitele domenii relevante pentru respectivul obiectiv general. De asemenea, în vederea direcționării eficiente a cheltuielilor, ar trebui să fie stabilite obiective specifice și indicatori care să permită evaluarea realizării obiectivelor respective.

(4) Finanțarea din partea Uniunii a cheltuielilor privind produsele alimentare și hrana pentru animale s-a realizat în trecut sub formă de granturi, proceduri de achiziții publice și plăți către organizațiile internaționale active în domeniu. Este adecvat ca această finanțare să se continue în același mod.

(5) Contribuția financiară din partea Uniunii poate fi utilizată de statele membre, de asemenea, pentru a sprijini acțiuni privind sănătatea plantelor sau animalelor în vederea controlului, prevenirii sau eradicării organismelor dăunătoare sau bolilor animalelor, realizate de organizațiile active în acest domeniu.

(6) Din motive de disciplină bugetară, este necesar să se stabilească prin prezentul regulament lista de măsuri eligibile care pot beneficia de o contribuție din partea Uniunii, precum și costurile eligibile și ratele aplicabile.

(7) Luând în considerare Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ([1]), suma maximă pentru cheltuielile privind alimentele și furajele pentru perioada 2014-2020 urmează să fie de 1 891 936 000 EUR.

(8) De asemenea, ar trebui să se acorde finanțare la nivelul Uniunii pentru a face față unor circumstanțe excepționale, cum ar fi situații de urgență legate de sănătatea animalelor și a plantelor, în cazul în care creditele din rubrica bugetară 3 sunt insuficiente, dar sunt necesare măsuri de urgență. Pentru a face față acestor situații de criză, ar trebui să fie mobilizată o sursă de finanțare, de exemplu, prin intermediul instrumentului de flexibilitate, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ([2]).

(9) Legislația în vigoare prevede că unele dintre costurile eligibile se rambursează la rate fixe. În privința altor costuri, dreptul în materie nu prevede nicio restricție pentru rambursare. Pentru a raționaliza și simplifica sistemul, ar trebui să se stabilească o rată maximă fixă pentru rambursare. Este adecvat ca rata respectivă să fie stabilită la nivelul uzual aplicat pentru granturi. De asemenea, este necesar să se prevadă posibilitatea de a crește această rată maximă în anumite circumstanțe.

([1]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

([2]) JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

▼B

(10) Având în vedere importanța atingerii obiectivelor prezentului regulament, este adecvat ca pentru anumite acțiuni să fie finanțate 100 % din costurile eligibile, cu condiția ca punerea în aplicare a acestor acțiuni să implice și costuri neeligibile.

(11) Uniunea are responsabilitatea de a asigura ca fondurile să fie cheltuite în mod corespunzător, dar și de a lua măsuri pentru a răspunde necesității de a simplifica programele sale de cheltuieli, pentru a reduce sarcina administrativă și costurile pentru beneficiarii fondurilor și pentru toți actorii implicați, în conformitate cu Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 octombrie 2010 intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană”.

(12) Dreptul Uniunii solicită statelor membre să pună în aplicare anumite măsuri atunci când anumite boli ale animalelor sau zoonoze apar sau evoluează. Prin urmare, Uniunea ar trebui să contribuie financiar la astfel de măsuri de urgență.

(13) De asemenea, este necesară reducerea, prin măsuri adecvate de eradicare, combatere și supraveghere, a numărului focarelor epidemice de boli ale animalelor și de zoonoze care prezintă un risc pentru sănătatea umană și animală, precum și prevenirea apariției unor astfel de focare epidemice. Programele naționale de eradicare, combatere și supraveghere a acestor boli și zoonoze ar trebui, prin urmare, să beneficieze de finanțare din partea Uniunii.

(14) Din motive organizaționale și de eficiență a operațiunilor de finanțare în domeniile sănătății animalelor și a plantelor, este adecvat să se stabilească norme privind conținutul, transmiterea, evaluarea și aprobarea programelor naționale, inclusiv a celor implementate în regiunile ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). Din aceleași motive, ar trebui stabilite și termenele de raportare și de transmitere a cererilor de plată.

(15) Prin Directiva 2000/29/CE a Consiliului [1], se solicită statelor membre adoptarea anumitor măsuri de urgență pentru eradicarea unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale („dăunători”). Uniunea ar trebui să contribuie financiar la eradicarea dăunătorilor respectivi. Uniunea ar trebui să contribuie și la finanțarea în anumite condiții a unor măsuri de urgență vizând combaterea dăunătorilor care au cel mai puternic impact asupra Uniunii și care nu pot fi eradicați din anumite zone, precum și pentru măsuri de prevenire vizând dăunătorii respectivi.

[1] Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

▼B

(16) Măsurile de urgență luate împotriva dăunătorilor ar trebui să fie eligibile pentru cofinanțare din partea Uniunii în cazul în care măsurile respective prezintă o valoare adăugată pentru întreaga Uniune. Din acest motiv, Uniunea ar trebui să contribuie la finanțarea măsurilor împotriva dăunătorilor enumerați în anexa I partea A secțiunea I și în anexa II partea A secțiunea I la Directiva 2000/29/CE în cadrul titlului „Organisme dăunătoare a căror apariție în vreo parte a Uniunii nu se cunoaște și care sunt relevante pentru întreaga Uniune”. În cazul dăunătorilor despre care se știe că sunt prezenți în Uniune, ar trebui să fie eligibile pentru o contribuție financiară din partea Uniunii numai măsurile care vizează dăunătorii cu cel mai mare impact asupra Uniunii. Astfel de dăunători îi includ în special pe cei care fac obiectul măsurilor din cadrul Directivelor 69/464/CEE ([1]), 93/85/CEE ([2]), 98/57/CE ([3]) sau 2007/33/CE ([4]) ale Consiliului. Uniunea ar trebui să contribuie și la finanțarea măsurilor împotriva dăunătorilor care nu sunt incluși în anexa I sau anexa II la Directiva 2000/29/CE, care fac obiectul unor măsuri naționale și care sunt provizoriu eligibile pentru a fi incluse pe lista din anexa I partea A secțiunea I sau din anexa II partea A secțiunea I din Directiva 2000/29/CE. Măsurile care vizează dăunătorii care fac obiectul măsurilor de urgență luate de Uniune în vederea eradicării lor ar trebui, de asemenea, să fie eligibile pentru o contribuție financiară din partea Uniunii.

(17) Este necesară depistarea în timp util a prezenței anumitor dăunători. Studiile efectuate de statele membre în vederea stabilirii prezenței dăunătorilor sunt esențiale pentru a asigura eradicarea imediată a epidemiilor cauzate de dăunătorii respectivi. Studiile epidemiologice efectuate de un stat membru sunt esențiale pentru a proteja teritoriul tuturor celorlalte state membre. Uniunea poate contribui la finanțarea acestor studii în general, cu condiția ca acestea să includă cel puțin una sau două dintre categoriile critice de dăunători, și anume dăunătorii a căror prezență nu a fost constatată în Uniune și dăunătorii care fac obiectul măsurilor de urgență ale Uniunii.

(18) Contribuția financiară din partea Uniunii acordată unor măsuri în domeniul sănătății animalelor și plantelor ar trebui să acopere costuri eligibile specifice, dar ar trebui să acopere, de asemenea, în cazuri excepționale și temeinic justificate, costurile suportate de statele membre pentru aplicarea unor alte măsuri necesare. Aceste măsuri pot include punerea în aplicare a unor măsuri de biosecuritate consolidate, în cazul apariției unei boli sau a prezenței de dăunători, distrugerea și transportarea carcaselor în cursul programelor de eradicare, precum și costurile de despăgubire a proprietarilor în urma unor campanii de vaccinare de urgență.

([1]) Directiva 69/464/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1969 privind combaterea râiei negre a cartofului (JO L 323, 24.12.1969, p. 1).

([2]) Directiva 93/85/CEE a Consiliului din 4 octombrie 1993 privind combaterea veștejirii bacteriene a cartofului (JO L 259, 18.10.1993, p. 1).

([3]) Directiva 98/57/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind combaterea *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. (JO L 235, 21.8.1998, p. 1).

([4]) Directiva 2007/33/CE a Consiliului din 11 iunie 2007 privind combaterea nematozilor cu chisturi ai cartofului și de abrogare a Directivei 69/465/CEE (JO L 156, 16.6.2007, p. 12).

▼B

(19) Regiunile ultraperiferice ale statelor membre se confruntă cu dificultăți cauzate de depărtarea și de dependența lor de un număr limitat de produse. Este adecvat ca Uniunea să acorde o contribuție financiară statelor membre pentru programele pe care acestea le desfășoară pentru combaterea dăunătorilor în respectivele regiuni ultraperiferice în conformitate cu obiectivele Regulamentului (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]). Dat fiind faptul că anumite regiuni ultraperiferice intră sub incidența unor norme naționale specifice acestor regiuni, și nu sub incidența normelor Uniunii prevăzute în Directiva 2000/29/CE, contribuția financiară din partea Uniunii ar trebui să se aplice normelor în vigoare în regiunile respective, indiferent dacă acestea sunt norme ale Uniunii sau norme naționale.

(20) Controalele oficiale efectuate de către statele membre reprezintă un instrument esențial pentru a verifica și monitoriza punerea în aplicare, conformitatea și respectarea cerințelor relevante ale Uniunii. Eficacitatea și eficiența sistemelor oficiale de control este vitală pentru menținerea unui nivel înalt de siguranță pentru oameni, animale și plante de-a lungul lanțului alimentar, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a mediului. Pentru astfel de măsuri de control ar trebui să fie pus la dispoziție un sprijin financiar din partea Uniunii. În particular, o astfel de contribuție financiară ar trebui să se acorde laboratoarelor de referință ale Uniunii pentru a le ajuta să suporte costurile care rezultă din punerea în aplicare a programelor de lucru aprobate de Comisie. În plus, deoarece eficiența controalelor oficiale depinde și de existența în cadrul autorităților de control a unui personal bine pregătit, care să cunoască bine dreptul Uniunii, Uniunea ar trebui să fie în măsură să contribuie la formarea profesională a personalului respectiv și la programele de schimb relevante organizate de autoritățile competente.

(21) Gestionarea eficientă a controalelor oficiale depinde de un schimb rapid de date și de informații referitoare la astfel de controale. În plus, punerea în aplicare adecvată și armonizată a normelor relevante depinde de instituirea unor sisteme eficiente, care implică autoritățile competente din statele membre. Prin urmare, înființarea și operarea bazelor de date și a sistemelor informatizate de gestionare a informațiilor în respectivele scopuri ar trebui să fie, de asemenea, eligibile pentru a beneficia de o contribuție financiară.

(22) Uniunea ar trebui să aloce fonduri pentru activități tehnice, științifice, de coordonare și comunicare care sunt necesare pentru a asigura punerea în aplicare corectă a dreptului Uniunii și pentru a asigura adaptarea dreptului la evoluțiile științifice, tehnologice și societale. Ar trebui puse la dispoziție fonduri și pentru proiecte care au ca scop îmbunătățirea eficacității și a eficienței controalelor oficiale.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

▼B

(23) În temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), orice propunere transmisă autorității legislative care conține derogări de la dispozițiile respectivului regulament trebuie să indice în mod clar astfel de derogări și să menționeze motivele specifice care le justifică. Prin urmare, având în vedere natura specifică a obiectivelor vizate prin prezentul regulament și ținând seama de faptul că autoritățile competente respective din statele membre sunt cel mai în măsură să pună în aplicare activitățile asociate obiectivelor respective, respectivele autorități ar trebui să fie considerate ca fiind beneficiari identificați în sensul articolului 128 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca acestor autorități să li se acorde granturi fără publicarea în prealabil a unor proceduri de achiziții publice prin cereri de propuneri.

(24) Prin derogare de la articolul 86 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și ca o excepție de la principiul neretroactivității, prevăzut la articolul 130 din respectivul regulament, costurile aferente măsurilor de urgență menționate la articolele 7 și 17 din prezentul regulament ar trebui să fie eligibile începând cu data la care statul membru notifică Comisiei apariția unei boli sau prezența unui dăunător, din cauza naturii urgente și neprevizibile a măsurilor respective. Angajamentele bugetare corespunzătoare și plata cheltuielilor eligibile ar trebui să fie efectuate de către Comisie, în urma evaluării cererilor de plată transmise de statele membre.

(25) Este extrem de important ca astfel de măsuri de urgență să fie puse în aplicare imediat. Prin urmare, ar fi contraproductiv să se excludă, de la finanțare, costurile suportate înainte de transmiterea cererii de grant, întrucât acest fapt ar încuraja statele membre să-și concentreze eforturile lor imediate pe pregătirea unei cereri de grant, în loc să se concentreze pe punerea în aplicare a măsurilor de urgență.

(26) Având în vedere amploarea dreptului Uniunii în vigoare privind punerea în aplicare a măsurilor de eradicare și de supraveghere epidemiologică, precum și constrângerile tehnice în ceea ce privește alte cunoștințe disponibile, punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament trebuie să fie efectuată, în primul rând, de către autoritățile competente ale statelor membre. Prin urmare, în anumite cazuri, este necesar să se cofinanțeze costurile salariale ale personalului din administrațiile naționale.

(27) Programarea permite coordonarea și ierarhizarea priorităților și, prin urmare, contribuie la utilizarea eficientă a resurselor financiare ale Uniunii. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie conferite competențe de executare în ceea ce privește adoptarea programelor de lucru pentru punerea în aplicare a anumitor măsuri prevăzute în prezentul regulament.

([1]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

▼B

(28) Pentru a asigura utilizarea responsabilă și eficientă a resurselor financiare ale Uniunii, Comisia ar trebui să fie abilitată să verifice faptul că finanțarea din partea Uniunii este utilizată în mod eficient pentru punerea în aplicare a măsurilor eligibile, fie prin controale la fața locului, fie prin verificări de documente.

(29) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, detectarea și investigarea neregulilor și prin recuperarea fondurilor pierdute, plătite eronat sau utilizate incorect.

(30) Lista bolilor animalelor eligibile pentru finanțare în cadrul măsurilor de urgență este anexată prezentului regulament și cuprinde bolile animalelor menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (1) din Decizia 2009/470/CE a Consiliului ([1]). Pentru a lua în considerare bolile animalelor care trebuie notificate în conformitate cu Directiva 82/894/CEE a Consiliului ([2]) și bolile susceptibile să constituie o nouă amenințare pentru Uniune, ar trebui să-i fie delegată Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește completarea listei respective.

(31) Listele privind bolile animalelor și zoonozele eligibile pentru finanțare în cadrul programelor de eradicare, combatere și supraveghere epidemiologică sunt anexate la prezentul regulament și cuprind bolile animalelor și zoonozele menționate în anexa I la Decizia 2009/470/CE. Pentru a lua în considerare situațiile provocate de bolile animalelor care au un impact semnificativ asupra producției de animale sau a comerțului cu acestea, evoluția zoonozelor care reprezintă o amenințare la adresa oamenilor sau noile evoluții științifice sau epidemiologice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea listelor respective.

(32) Este deosebit de important ca, atunci când adoptă acte delegate în temeiul prezentului regulament, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(33) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește întocmirea programelor de lucru anuale și multianuale, stabilirea contribuției financiare pentru măsurile de urgență sau, atunci când este cazul, pentru a

([1]) Decizia 2009/470/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar (JO L 155, 18.6.2009, p. 30).

([2]) Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea maladiilor animale în cadrul Comunității (JO L 378, 31.12.1982, p. 58).

▼B

răspunde unor evenimente imprevizibile, stabilirea procedurilor de depunere a cererilor de către statele membre și a rapoartelor și cererilor de plată a granturilor. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(34) Dreptul Uniunii ar trebui să fie pus în aplicare astfel încât să asigure obținerea beneficiilor preconizate, în lumina experienței acumulate. Prin urmare, Comisia ar trebui să evalueze funcționarea și eficiența prezentului regulament și să comunice rezultatele celorlalte instituții.

(35) Diferite comitete asistă în prezent Comisia la punerea în aplicare a normelor în vigoare ale Uniunii care intră sub incidența prezentului regulament, în special comitetele instituite prin Deciziile 66/399/CEE ([2]), 76/894/CEE ([3]) ale Consiliului, prin Directivele 98/56/CE ([4]), 2008/90/CE ale Consiliului ([5]) și prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]). Este adecvat să se raționalizeze procedura comitetelor în acest domeniu. Comitetului instituit prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ar trebui să i se atribuie sarcina de a asista Comisia în exercitarea competențelor sale de executare în privința cheltuielilor din domeniile relevante și ar trebui să se modifice denumirea comitetului respectiv pentru a reflecta sarcinile sale extinse. Prin urmare, Deciziile 66/399/CEE și 76/894/CEE ar trebui să fie abrogate, iar Directivele 98/56/CE și 2008/90/CE și Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ar trebui să fie modificate în consecință.

(36) Prezentul regulament înlocuiește dispozițiile Deciziei 2009/470/CE. Prezentul regulament înlocuiește, de asemenea, articolul 13c alineatul (5) și articolele 22-26 din Directiva 2000/29/CE, articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), capitolul VII din

([1]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

([2]) Decizia 66/399/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 de înființare a unui Comitet permanent pentru semințe și material de înmulțire agricol, horticol și forestier (JO 125, 11.7.1966, p. 2289/66).

([3]) Decizia 76/894/CEE a Consiliului din 23 noiembrie 1976 de instituire a unui comitet fitosanitar permanent (JO L 340, 9.12.1976, p. 25).

([4]) Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plante ornamentale (JO L 226, 13.8.1998, p. 16).

([5]) Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe (JO L 267, 8.10.2008, p. 8).

([6]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor referitoare la siguranța produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

([7]) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

▼B

Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), articolul 22 din Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) și articolul 76 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Prin urmare, Directiva 2000/29/CE, Regulamentele (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005, Directiva 2009/128/CE și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ar trebui să fie modificate în consecință.

(37) Pentru introducerea cofinanțării Uniunii pentru costuri suportate de statele membre destinate despăgubirii proprietarilor pentru valoarea plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte distruse care fac obiectul măsurilor menționate la articolul 16 din Directiva 2000/29/CE, este necesară elaborarea unor orientări privind condițiile aplicabile în ceea ce privește limitele valorii de piață a culturilor și arborilor în cauză. Această introducere ar trebui să se aplice, în consecință, numai de la 1 ianuarie 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII COMUNE

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și obiective

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor din bugetul general al Uniunii Europene în domeniile reglementate prin normele Uniunii:

(a) care reglementează alimentele și siguranța lor, în orice etapă de producție, prelucrare, distribuție și eliminare a alimentelor, inclusiv normele care vizează garantarea unor practici corecte în comerț și care protejează interesele și informarea consumatorilor, precum și fabricarea și utilizarea materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu alimentele;

(b) care reglementează hrana pentru animale și siguranța acesteia, în toate etapele de producție, prelucrare, distribuție și eliminare a hranei pentru animale și utilizarea ei, inclusiv normele care vizează garantarea unor practici corecte în comerț și care protejează interesele și informațiile consumatorilor;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).

([2]) Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

▼B

(c) de stabilire a cerințelor de sănătate animală;

(d) de stabilire a cerințelor privind bunăstarea animalelor;

(e) privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare pentru plante sau produse vegetale, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2000/29/CE („dăunători”);

(f) privind producția, în vederea introducerii pe piață, și introducerea pe piață a materialului de reproducere a plantelor;

(g) de stabilire a cerințelor pentru introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor și utilizarea sustenabilă a pesticidelor;

(h) care au ca scop prevenirea și reducerea la minimum a riscurilor pentru sănătatea publică și animală conferite de subprodusele de origine animală și produsele derivate;

(i) care reglementează diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic;

(j) privind protecția dreptului de proprietate intelectuală în ceea ce privește soiurile de plante, precum și conservarea și schimbul de resurse genetice vegetale.

Articolul 2

Obiective

(1) Cheltuielile menționate la articolul 1 vizează:

(a) îndeplinirea obiectivului general de a contribui la un nivel înalt de sănătate pentru oameni, animale și plante de-a lungul lanțului alimentar și în domenii conexe, prin prevenirea și eradicarea bolilor și dăunătorilor și prin asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și a mediului, consolidând în același timp competitivitatea industriei alimentelor și a furajelor din Uniune și favorizând crearea de locuri de muncă;

(b) îndeplinirea următoarelor obiective specifice:

(i) contribuirea la un nivel înalt de siguranță a alimentelor și a sistemelor de producție de alimente și a altor produse care pot afecta siguranța alimentelor, îmbunătățind în același timp sustenabilitatea producției de alimente;

(ii) contribuirea la o mai bună stare de sănătate a animalelor din Uniune și la îmbunătățirea bunăstării animalelor;

(iii) contribuirea la detectarea în timp util a dăunătorilor și la eradicarea lor în cazul în care au pătruns în Uniune;

(iv) contribuirea la îmbunătățirea eficacității, eficienței și fiabilității controalelor oficiale și a altor activități realizate în vederea punerii efective în aplicare și a respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1.

▼B

(2) Pentru a evalua atingerea obiectivelor specifice menționate la alineatul (1) litera (b), se utilizează următorii indicatori:

(a) pentru obiectivul specific de la alineatul (1) litera (b) punctul (i), reducerea numărului de cazuri de boli legate de siguranța alimentelor sau de zoonoze în rândul populației din Uniune;

(b) pentru obiectivul specific de la alineatul (1) litera (b) punctul (ii):

(i) creșterea numărului de state membre sau regiuni ale acestora care sunt indemne de boli ale animalelor pentru care se acordă o contribuție financiară;

(ii) o reducere globală a parametrilor referitori la boli, cum ar fi incidența, prevalența și numărul de focare epidemice;

(c) pentru obiectivul specific de la alineatul (1) litera (b) punctul (iii):

(i) gradul de acoperire a teritoriului Uniunii în care se realizează studii epidemiologice privind dăunătorii, în special pentru cei despre care nu se știe că sunt prezenți pe teritoriul Uniunii și cei considerați a fi cei mai periculoși pentru teritoriul Uniunii;

(ii) durata necesară eradicării și rata de succes a eradicării dăunătorilor respectivi;

(d) pentru obiectivul specific de la alineatul (1) litera (b) punctul (iv), o tendință favorabilă a rezultatelor controalelor în domenii de interes special efectuate și raportate de către experții Comisiei în statele membre.

CAPITOLUL II

Forme de finanțare și dispoziții financiare cu caracter general

Articolul 3

Forme de finanțare

(1) Finanțarea din partea Uniunii pentru cheltuielile menționate la articolul 1 este pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre cărora li se acordă granturile sunt considerate ca fiind beneficiari identificați în sensul articolului 128 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. Astfel de granturi pot fi acordate fără a se apela la procedura cererii de propuneri.

(3) Contribuția financiară a Uniunii pentru măsurile menționate în prezentul regulament poate lua, de asemenea, forma unor plăți voluntare către organizații internaționale, în care Uniunea este membră sau la a căror activitate participă, active în domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1.

▼B

Articolul 4

Buget

(1) Plafonul pentru cheltuielile menționate la articolul 1 pentru perioada 2014-2020 este de 1 891 936 000 EUR în prețuri curente.

(2) Suma prevăzută la alineatul (1) poate acoperi și cheltuielile referitoare la activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare necesare pentru gestionarea cheltuielilor menționate la articolul 1 și pentru realizarea obiectivelor lor, în special cele referitoare la studii și reuniuni ale experților, cheltuieli legate de rețelele informatice specializate pe schimbul de informații și prelucrarea lor, precum și toate celelalte cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă care revin Comisiei pentru gestionarea respectivelor cheltuieli.

(3) Suma respectivă poate acoperi și cheltuielile cu asistența tehnică și administrativă necesare pentru asigurarea tranziției între acțiunile adoptate înainte și după intrarea în vigoare a prezentului regulament. Dacă este necesar, în bugetul pentru perioada de după 2020 pot fi introduse credite pentru acoperirea unor cheltuieli similare, pentru a se gestiona acțiunile nefinalizate până la 31 decembrie 2020.

Articolul 5

Ratele maxime ale granturilor

(1) În cazul în care contribuția financiară a Uniunii ia forma unui grant, acesta nu depășește 50 % din costurile eligibile.

(2) Rata maximă menționată la alineatul (1) poate fi majorată la 75 % din costurile eligibile pentru:

(a) activitățile transfrontaliere puse în aplicare împreună de două sau mai multe state membre pentru a combate, a preveni sau a eradica dăunători sau boli ale animalelor;

(b) statele membre al căror venit național brut pe cap de locuitor calculat pe baza celor mai recente date Eurostat este mai mic de 90 % din media Uniunii.

(3) Rata maximă menționată la alineatul (1) poate fi majorată la 100 % din costurile eligibile în cazul în care activitățile care beneficiază de contribuție din partea Uniunii vizează prevenirea și combaterea riscurilor grave la adresa sănătății oamenilor, plantelor și animalelor în Uniune și:

(a) sunt destinate să evite victime umane sau perturbări economice majore pentru Uniune în ansamblu;

(b) sunt sarcini specifice indispensabile pentru Uniune în ansamblu, stabilite explicit de Comisie în programul de lucru adoptat în conformitate cu articolul 36 alineatul (1); sau

(c) sunt puse în aplicare în țări terțe.

▼B

TITLUL II

DISPOZIȚII FINANCIARE

CAPITOLUL I

Sănătatea animalelor

Secțiunea 1

Măsuri de urgență

Articolul 6

Măsuri eligibile

(1) Se pot acorda granturi statelor membre până la ratele maxime stabilite la articolul 5 alineatele (1)-(3) pentru măsuri luate ca urmare a confirmării apariției uneia dintre bolile animalelor din lista întocmită în temeiul articolului 7, cu condiția ca măsurile să fie aplicate imediat, iar dispozițiile aplicabile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii să fie respectate. Aceste granturi pot include, de asemenea, costurile suportate ca urmare a suspectării apariției unei astfel de boli, cu condiția ca apariția bolii să fi fost ulterior confirmată.

(2) Granturile pot fi acordate statelor membre atunci când, în urma confirmării apariției uneia dintre bolile animalelor din lista întocmită în temeiul articolului 7, două sau mai multe state membre colaborează îndeaproape pentru a combate epidemia.

(3) Se pot acorda granturi statelor membre, țărilor terțe și organizațiilor internaționale pentru măsuri de protecție adoptate în cazul unei amenințări directe la adresa stării de sănătate a Uniunii ca urmare a apariției sau evoluției, pe teritoriul unei țări terțe sau al unui stat membru, a uneia dintre bolile animalelor și zoonozele din lista întocmită în temeiul articolului 7 sau 10.

(4) Se pot acorda granturi statelor membre în cazul în care Comisia decide, la cererea unui stat membru, că acestea trebuie să constituie stocuri de produse biologice destinate combaterii bolilor animalelor și a zoonozelor din lista întocmită în temeiul articolului 7 sau 10.

(5) O contribuție financiară din partea Uniunii poate fi acordată pentru constituirea de stocuri de produse biologice sau achiziționarea de doze de vaccin în cazul în care apariția sau evoluția într-o țară terță sau într-un stat membru a uneia dintre bolile animalelor și zoonozele din listele întocmite în temeiul articolului 7 sau 10 poate constitui o amenințare pentru Uniune.

Articolul 7

Lista cu boli ale animalelor

(1) Lista cu bolile animalelor eligibile pentru granturi acordate în temeiul articolului 6 figurează în anexa I.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 40, în scopul completării listei cu bolile animalelor menționate la alineatul (1), ținând cont de bolile animalelor care trebuie notificate în conformitate cu Directiva 82/894/CEE și de bolile care pot să constituie o nouă amenințare pentru Uniune din cauza impactului lor considerabil asupra:

▼B

(a) sănătății umane;

(b) sănătății sau bunăstării animalelor; sau

(c) producției agricole sau de acvacultură sau a unor sectoare conexe ale economiei.

Articolul 8

Costuri eligibile

(1) Următoarele costuri suportate de statele membre în cadrul punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) pot fi eligibile pentru finanțare, în temeiul respectivului alineat:

(a) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea animalelor lor sacrificate sau abatorizate, în limita valorii de piață a acestor animale în cazul în care nu ar fi fost afectate de boală;

(b) costurile de sacrificare sau abatorizare a animalelor și costurile de transport aferente;

(c) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea produselor de origine animală distruse, în limita valorii de piață a respectivelor produse imediat înainte ca o suspiciune privind boala să apară sau să fie confirmată;

(d) costurile de curățare, dezinsecție și dezinfecție a exploatațiilor și a echipamentelor, pe baza epidemiologiei și a caracteristicilor agentului patogen;

(e) costurile asociate cu transportul și distrugerea furajelor contaminate și, în cazul în care nu pot fi dezinfectate, a echipamentelor contaminate;

▼C1

(f) costurile de achiziționare, stocare, gestionare sau distribuire de vaccinuri și momeli, precum și costurile de inoculare, în cazul în care Comisia decide sau autorizează aceste acțiuni;

▼B

(g) costurile de transport și de eliminare a carcaselor;

(h) în cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, alte costuri esențiale pentru eradicarea bolii, astfel cum se prevede în decizia de finanțare menționată la articolul 36 alineatul (4) din prezentul regulament.

(2) Astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, costurile sunt eligibile începând cu data la care statele membre notifică Comisiei apariția bolii. Aceste costuri pot include, de asemenea, costurile suportate ca urmare a suspectării apariției unei astfel de boli, cu condiția ca apariția bolii să fi fost ulterior confirmată.

(3) După evaluarea cererilor de plată transmise de statele membre, Comisia efectuează angajamentele bugetare corespunzătoare și plata cheltuielilor eligibile.

▼B

Secțiunea 2

Programe de eradicare, combatere și supraveghere a bolilor animalelor și a zoonozelor

Articolul 9

Programe eligibile

Se pot acorda granturi pentru programele naționale anuale sau multianuale ale statelor membre de eradicare, combatere și supraveghere epidemiologică a bolilor animalelor și a zoonozelor din lista întocmită în temeiul articolului 10 („programe naționale”).

Articolul 10

Lista cu boli ale animalelor și zoonoze

(1) Lista cu bolile animalelor și zoonozele eligibile pentru granturi acordate în temeiul articolului 9 figurează în anexa II.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în temeiul articolului 40 pentru a completa lista de boli ale animalelor și de zoonoze menționată la alineatul (1) din prezentul articol, luând în considerare:

(a) situația bolilor animalelor care au un impact semnificativ asupra producției sau comerțului animalier;

(b) evoluția zoonozelor care reprezintă o amenințare la adresa oamenilor; sau

(c) noile evoluții în domeniul științific sau epidemiologic.

Articolul 11

Costuri eligibile

Următoarele costuri suportate de statele membre în punerea în aplicare a programelor naționale pot fi eligibile pentru granturi acordate în temeiul articolului 9:

(a) costurile de eșantionare a animalelor;

(b) costurile de testare, cu condiția ca acestea să se limiteze la:

(i) costurile cu trusele de testare, reactivii și consumabilele care sunt identificabile și utilizate în mod special pentru efectuarea respectivelor teste;

(ii) costurile cu personalul, indiferent de statutul său, direct implicat în efectuarea testelor;

(c) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea animalelor lor sacrificate sau abatorizate, în limita valorii de piață a acestor animale în cazul în care nu ar fi fost afectate de boală;

(d) costurile de sacrificare sau abatorizare a animalelor;

▼B

(e) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea produselor de origine animală distruse, în limita valorii de piață a respectivelor produse imediat înainte ca o suspiciune privind boala să apară sau să fie confirmată;

▼C1

(f) costurile de achiziționare, depozitare, inoculare, gestionare sau distribuire a dozelor de vaccinuri sau vaccinurile și momelile utilizate în cadrul programelor;

▼B

(g) costurile de curățare, dezinfectare și dezinsectizare a exploatației și a echipamentelor, pe baza epidemiologiei și a caracteristicilor agentului patogen; și

(h) în cazuri excepționale și pe deplin justificate, costurile suportate pentru punerea în aplicare a unor măsuri necesare, altele decât cele menționate la literele (a)-(g), cu condiția ca aceste măsuri să fie prevăzute în decizia de acordare a grantului menționată la articolul 13 alineatele (3) și (4).

În sensul dispozițiilor de la primul paragraf litera (c), valoarea reziduală a animalelor, dacă este cazul, se deduce din despăgubiri.

În sensul dispozițiilor de la primul paragraf litera (d), valoarea reziduală a ouălor tratate termic și neincubate se deduce din despăgubiri.

Articolul 12

Conținutul și transmiterea programelor naționale

(1) Până la data de 31 mai, statele membre transmit Comisiei programele naționale care urmează să debuteze în anul următor pentru care intenționează să solicite acordarea de granturi.

Programele naționale transmise ulterior datei de 31 mai nu sunt eligibile pentru a fi finanțate în anul următor.

(2) Programele naționale conțin cel puțin următoarele:

(a) o descriere a situației epidemiologice a bolii animale sau a zoonozei înainte de data la care începe programul;

(b) o descriere și o delimitare a zonelor geografice și administrative în care urmează să se aplice programul;

(c) durata programului;

(d) măsurile care urmează să fie puse în aplicare;

(e) bugetul estimat;

(f) obiectivele care trebuie să fie atinse până la sfârșitul programului și beneficiile preconizate ale acestuia; și

(g) indicatorii adecvați pentru măsurarea gradului de realizare a obiectivelor programului.

În fiecare program național multianual, informațiile menționate la primul paragraf literele (b), (d) și (f) sunt furnizate pentru fiecare an vizat de program, în cazul unor modificări substanțiale față de anul precedent. Informațiile menționate la primul paragraf litera (e) sunt furnizate pentru fiecare an vizat de program.

▼B

(3) În cazul în care apariția sau evoluția uneia dintre bolile animalelor sau zoonozele din lista întocmită în temeiul articolului 10 este susceptibilă să constituie o amenințare pentru starea de sănătate a Uniunii și pentru a proteja Uniunea de introducerea uneia dintre respectivele boli sau zoonoze, statele membre pot include în programele lor naționale măsuri care urmează să fie puse în aplicare pe teritoriile unor țări terțe învecinate în cooperare cu autoritățile din țările respective.

Articolul 13

Evaluarea și aprobarea programelor naționale

(1) Comisia evaluează programele naționale luând în considerare prioritățile și criteriile stabilite în programele de lucru anuale sau multianuale menționate la articolul 36 alineatul (1).

(2) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Comisia aduce la cunoștința statelor membre:

(a) lista programelor naționale aprobate tehnic și propuse pentru cofinanțare;

(b) suma provizorie alocată fiecărui program;

(c) nivelul maxim provizoriu al contribuției financiare a Uniunii pentru fiecare program; și

(d) eventualele condiții provizorii care ar trebui îndeplinite pentru a obține contribuția financiară a Uniunii.

(3) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, Comisia aprobă programele naționale anuale și finanțarea aferentă, prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate în perioada 1 ianuarie-31 decembrie a anului respectiv. După prezentarea rapoartelor intermediare menționate la articolul 14, Comisia poate modifica aceste decizii, dacă este necesar, pentru întreaga perioadă de eligibilitate.

(4) Până la data de 31 ianuarie a primului an de punere în aplicare, Comisia aprobă programele naționale multianuale și finanțarea aferentă, prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate de la data de 1 ianuarie a primului an de punere în aplicare până la sfârșitul perioadei de punere în aplicare.

(5) În cazul aprobării programelor naționale multianuale în conformitate cu alineatul (4), angajamentele bugetare pot fi divizate în tranșe anuale. În cazul în care angajamentele bugetare sunt divizate astfel, Comisia angajează tranșele anuale ținând cont de evoluția programelor, de necesitățile estimate și de bugetul disponibil.

Articolul 14

Raportare

Pentru fiecare program național anual sau multianual aprobat, statele membre transmit Comisiei, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, un raport anual tehnic și financiar detaliat care vizează anul precedent. Raportul respectiv include rezultatele obținute, măsurate pe baza indicatorilor menționați la articolul 12 alineatul (2) litera (g), precum și o evidență detaliată a costurilor eligibile suportate.

▼B

De asemenea, pentru fiecare program național anual aprobat, statele membre transmit Comisiei, până la data de 31 august a fiecărui an, un raport intermediar financiar.

Articolul 15

Plăți

Cererea de plată corespunzătoare unui anumit an pentru un program național se transmite Comisiei de către statele membre până la data de 30 aprilie a anului următor.

Comisia plătește contribuția financiară din partea Uniunii pentru costurile eligibile, în urma verificării corespunzătoare a rapoartelor menționate la articolul 14.

CAPITOLUL II

Sănătatea plantelor

Secțiunea 1

Măsuri de urgență

Articolul 16

Măsuri eligibile

(1) Se pot acorda granturi statelor membre până la ratele maxime stabilite la articolul 5 alineatele (1)-(3) pentru următoarele măsuri împotriva dăunătorilor, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de la articolul 17:

(a) măsuri de eradicare a unui dăunător într-o zonă infestată, luate de către autoritățile competente în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/29/CE sau în temeiul măsurilor Uniunii adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din respectiva directivă;

(b) măsuri care să limiteze răspândirea unui dăunător împotriva căruia au fost luate măsuri de limitare a răspândirii sale la nivelul Uniunii, în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE, într-o zonă infestată din care dăunătorul respectiv nu poate fi eradicat, în cazul în care respectivele măsuri sunt esențiale pentru a proteja Uniunea împotriva răspândirii dăunătorului în alte zone. Aceste măsuri se referă exclusiv la eradicarea dăunătorului din zona-tampon, în cazul în care prezența sa este detectată în zona-tampon respectivă;

(c) măsuri de protecție suplimentare luate împotriva răspândirii dăunătorului, împotriva căruia au fost adoptate măsuri de către Uniune în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE, altele decât măsurile de eradicare menționate la litera (a) și măsurile de limitare a răspândirii menționate la litera (b), în cazul în care aceste măsuri sunt esențiale pentru a proteja Uniunea împotriva răspândirii dăunătorului în alte zone.

Granturile aferente măsurilor menționate la primul paragraf literele (a) și (b) pot fi acordate și pentru măsurile luate ca urmare a unei suspiciuni cu privire la prezența unui dăunător, cu condiția ca această prezență să fi fost confirmată ulterior.

▼B

(2) De asemenea, granturile menționate la alineatul (1) pot fi acordate unui stat membru pe al cărui teritoriu dăunătorii menționați la alineatul (1) nu sunt prezenți, în cazul în care au fost luate măsuri împotriva pătrunderii acestor dăunători pe teritoriul statului membru respectiv, din cauza prezenței lor într-un stat membru vecin sau într-o țară terță situată imediat lângă frontiera sa.

(3) Granturile pot fi acordate statelor membre atunci când, în urma confirmării prezenței unuia sau mai multor dăunători menționați la articolul 17, două sau mai multe state membre colaborează strâns pentru a aplica măsurile menționate la alineatul (1).

(4) De asemenea, granturi pentru măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) se pot acorda și organizațiilor internaționale.

Articolul 17

Condiții

Măsurile menționate la articolul 16 pot fi eligibile pentru acordarea de granturi cu condiția ca ele să fie aplicate imediat, dispozițiile aplicabile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii să fie respectate și să respecte cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) programele vizează dăunători menționați în anexa I partea A secțiunea I și în anexa II partea A secțiunea I din Directiva 2000/29/CE;

(b) programele vizează organisme dăunătoare care fac obiectul unei măsuri adoptate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE;

(c) programele vizează organisme dăunătoare pentru care au fost adoptate măsuri în conformitate cu Directivele 69/464/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE sau 2007/33/CE; sau

(d) programele vizează organisme dăunătoare care nu sunt incluse în anexa I sau anexa II la Directiva 2000/29/CE, care fac obiectul unei măsuri adoptate de o autoritate competentă a unui stat membru, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/29/CE, și care sunt în mod provizoriu eligibile pentru a fi incluse pe lista din anexa I partea A secțiunea I și din anexa II partea A secțiunea I din Directiva 2000/29/CE.

Pentru măsurile care îndeplinesc condiția de la primul paragraf litera (b), grantul nu acoperă costurile suportate după expirarea măsurii adoptate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE.

Pentru măsurile care îndeplinesc condiția prevăzută la primul paragraf litera (d), grantul nu acoperă costurile suportate mai mult de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurii adoptate de autoritatea competentă a statului membru în cauză sau costurile suportate după expirarea măsurii respective.

Articolul 18

Costuri eligibile

(1) Următoarele costuri suportate de statele membre în cadrul punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 16 pot fi eligibile pentru acordarea de granturi în temeiul articolului menționat:

▼B

(a) costurile cu personalul, indiferent de statutul său, direct implicat în punerea în aplicare a măsurilor, precum și costurile cu închirierea echipamentelor, cu consumabilele și orice alte materiale necesare, cu produsele de tratare, cu eșantionarea și cu testele de laborator;

(b) costurile contractelor de servicii încheiate cu părțile terțe pentru punerea în aplicare a unei părți a măsurilor;

(c) costurile de despăgubire a operatorilor sau proprietarilor implicați pentru tratamentul, distrugerea și îndepărtarea ulterioară a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte, precum și pentru curățarea și dezinfectarea sediilor, terenului, apei, solului, mediilor de cultură, instalațiilor, utilajelor și echipamentelor;

(d) costurile de despăgubire a proprietarilor în cauză pentru valoarea plantelor distruse, a produselor vegetale și a altor obiecte care intră sub incidența măsurilor menționate la articolul 16 din Directiva 2000/29/CE, în limita valorii de piață a acestor plante, produse vegetale și obiecte în cazul în care nu ar fi fost afectate de respectivele măsuri; dacă este cazul, valoarea reziduală se deduce din suma de despăgubire; și

(e) în cazuri excepționale și temeinic justificate, costurile suportate pentru aplicarea unor măsuri necesare altele decât cele menționate la literele (a)-(d), cu condiția ca astfel de măsuri să fie prevăzute în decizia de finanțare menționată la articolul 36 alineatul (4).

Despăgubirea proprietarilor menționată la litera (c) este eligibilă numai în cazul în care măsurile au fost implementate sub supravegherea autorității competente.

(2) Astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, costurile sunt eligibile începând cu data la care statele membre notifică Comisiei prezența dăunătorului. Aceste costuri pot include și costurile care au fost suportate ca urmare a suspiciunii cu privire la prezența dăunătorului, cu condiția ca prezența dăunătorului să fi fost confirmată ulterior.

(3) După evaluarea cererilor de plată transmise de statele membre, Comisia efectuează angajamentele bugetare corespunzătoare și plata cheltuielilor eligibile.

Secțiunea 2

Programe de supraveghere epidemiologică privind prezența dăunătorilor

Articolul 19

Programe de supraveghere epidemiologică eligibile

Pot fi acordate statelor membre granturi pentru programele anuale și multianuale de supraveghere epidemiologică pe care ele le aplică în privința prezenței dăunătorilor („programe de supraveghere epidemiologică”), cu condiția ca respectivele programe să respecte cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) programele vizează dăunătorii menționați în anexa I partea A secțiunea I și în anexa II partea A secțiunea I din Directiva 2000/29/CE;

▼B

(b) programele vizează dăunătorii care fac obiectul unei măsuri adoptate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE.

Pentru dăunătorii menționați la primul paragraf litera (a) din prezentul articol, programele de supraveghere epidemiologică se bazează pe o evaluare a riscului pătrunderii, stabilirii și răspândirii respectivilor dăunători pe teritoriul statului membru în cauză și vizează cel puțin dăunătorii care reprezintă principalele riscuri, precum și principalele specii de plante care sunt expuse la aceste riscuri.

Pentru măsurile care îndeplinesc condiția de la primul paragraf litera (b) din prezentul articol, grantul nu acoperă costurile suportate după expirarea măsurii adoptate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE.

Articolul 20

Costuri eligibile

Următoarele costuri suportate de statele membre în cadrul punerii în aplicare a programelor de supraveghere epidemiologică menționate la articolul 19 pot fi eligibile pentru acordarea de granturi în temeiul articolului respectiv:

(a) costurile de eșantionare;

(b) costurile de testare, cu condiția ca acestea să se limiteze la:

(i) costurile truselor de testare, ale reactivilor și consumabilelor care pot fi identificate și sunt utilizate special pentru efectuarea testelor;

(ii) costurile cu personalul, indiferent de statutul său, direct implicat în efectuarea testelor;

(c) în cazuri excepționale și pe deplin justificate, costurile suportate pentru realizarea unor măsuri necesare, altele decât cele menționate la literele (a) și (b), cu condiția ca astfel de măsuri să fie prevăzute în decizia de acordare a grantului menționată la articolul 22 alineatele (3) și (4).

Articolul 21

Conținutul și transmiterea programelor de supraveghere epidemiologică

(1) Până la data de 31 mai, statele membre transmit Comisiei programele de supraveghere epidemiologică care urmează să debuteze în anul următor pentru care ele intenționează să solicite acordarea de granturi.

Programele de supraveghere epidemiologică transmise după data de 31 mai nu sunt eligibile pentru a fi finanțate în anul următor.

(2) Programele de supraveghere epidemiologică conțin cel puțin următoarele:

▼B

(a) dăunătorii vizați prin program;

(b) descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care urmează să fie aplicat programul și descrierea situației din zonele respective în ceea ce privește prezența dăunătorilor în cauză;

(c) durata programului;

(d) numărul de inspecții vizuale, eșantioane și teste programate în ceea ce privește dăunătorii și plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză;

(e) bugetul estimat;

(f) obiectivele care trebuie să fie atinse până la sfârșitul programului și beneficiile preconizate; și

(g) indicatorii adecvați pentru măsurarea gradului de realizare a obiectivelor programului.

În fiecare program de supraveghere epidemiologică multianual, informațiile menționate la primul paragraf literele (b), (d) și (f) sunt furnizate pentru fiecare an vizat de program, în cazul în care apar schimbări semnificative față de anul precedent. Informațiile menționate la litera (e) din paragraful menționat se furnizează pentru fiecare an vizat de program.

Articolul 22

Evaluarea și aprobarea programelor de supraveghere epidemiologică

(1) Comisia evaluează programele de supraveghere epidemiologică, cu luarea în considerare a priorităților și criteriilor stabilite în programele de lucru anuale sau multianuale menționate la articolul 36 alineatul (1).

(2) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Comisia comunică statelor membre:

(a) lista programelor de supraveghere epidemiologică aprobate tehnic și propuse pentru cofinanțare;

(b) suma provizorie alocată fiecărui program;

(c) nivelul maxim provizoriu al contribuției financiare a Uniunii aferente fiecărui program; și

(d) eventualele condiții provizorii care ar trebui îndeplinite pentru a obține contribuția financiară a Uniunii.

(3) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, Comisia aprobă programele anuale de supraveghere epidemiologică și finanțarea aferentă, prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant, în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate în perioada 1 ianuarie-31 decembrie a anului respectiv. După prezentarea rapoartelor intermediare menționate la articolul 23, Comisia poate modifica aceste decizii, dacă este necesar, pentru întreaga perioadă de eligibilitate.

▼B

(4) Până la data de 31 ianuarie a primului an de punere în aplicare, Comisia aprobă programele de supraveghere epidemiologică multianuale și finanțarea aferentă, prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant, în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate de la 1 ianuarie a primului an de punere în aplicare până la sfârșitul perioadei de punere în aplicare.

(5) În cazul aprobării programelor de supraveghere epidemiologică multianuale în conformitate cu alineatul (4), angajamentele bugetare pot fi divizate în tranșe anuale. În cazul în care angajamentele bugetare sunt împărțite în tranșe anuale, Comisia angajează tranșele anuale ținând cont de evoluția programelor, de necesitățile estimate și de bugetul disponibil.

Articolul 23

Raportare

Până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei, pentru fiecare program de supraveghere epidemiologică anual sau multianual aprobat, un raport anual tehnic și financiar detaliat care vizează anul precedent. Raportul respectiv include rezultatele obținute, măsurate pe baza indicatorilor menționați la articolul 21 alineatul (2) litera (g), precum și o evidență detaliată a costurilor eligibile suportate. De asemenea, până la data de 31 august a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei, pentru fiecare program de supraveghere epidemiologică anual aprobat, un raport financiar intermediar.

Articolul 24

Plăți

Cererea de plată corespunzătoare unui anumit an pentru un program de supraveghere epidemiologică se transmite Comisiei de către statul membru până la data de 30 aprilie a anului următor.

Comisia plătește contribuția financiară din partea Uniunii pentru costurile eligibile în urma verificării corespunzătoare a rapoartelor menționate la articolul 23.

Secțiunea 3

Programe privind combaterea dăunătorilor în regiunile ultraperiferice ale Uniunii

Articolul 25

Măsuri eligibile și costuri eligibile

(1) Se pot acorda granturi statelor membre pentru programele de combatere a dăunătorilor pe care le aplică în regiunile ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 din TFUE în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 („programe pentru regiunile ultraperiferice”). Granturile respective vizează activitățile necesare pentru a asigura punerea în aplicare corectă în respectivele regiuni a normelor, indiferent dacă acestea sunt norme ale Uniunii sau norme naționale, în vigoare în acele regiuni în domeniul combaterii dăunătorilor.

▼B

(2) Următoarele costuri suportate de statele membre pentru programele pentru regiunile ultraperiferice pot fi eligibile pentru o contribuție financiară din partea Uniunii:

(a) costurile cu personalul direct implicat în punerea în aplicare a măsurilor, indiferent de statutul său, precum și costurile legate de închirierea echipamentelor, consumabile, produsele de tratare;

(b) costurile contractelor de servicii încheiate cu părțile terțe pentru punerea în aplicare a unei părți a măsurilor;

(c) costurile de eșantionare;

(d) costurile de testare, cu condiția ca acestea să se limiteze la:

(i) costurile truselor de testare, ale reactivilor și consumabilelor care pot fi identificate și sunt utilizate special pentru efectuarea testelor;

(ii) costurile cu personalul, indiferent de statutul său, direct implicat în efectuarea testelor.

Articolul 26

Conținutul și transmiterea programelor pentru regiunile ultraperiferice

(1) Până la data de 31 mai a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei programele pentru regiunile ultraperiferice care urmează să înceapă în anul următor pentru care intenționează să solicite acordarea unui grant.

Programele pentru regiunile ultraperiferice transmise ulterior datei de 31 mai nu sunt eligibile pentru a fi finanțate în anul următor.

(2) Programele pentru regiunile ultraperiferice conțin cel puțin următoarele elemente:

(a) dăunătorii vizați prin program;

(b) descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care urmează să fie aplicat programul și descrierea situației din zonele respective în ceea ce privește prezența dăunătorilor în cauză;

(c) o analiză tehnică a situației fitosanitare a regiunii;

(d) durata programului;

(e) activitățile incluse în program și, dacă este cazul, numărul de inspecții vizuale, eșantioane și teste programate în ceea ce privește dăunătorii și plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză;

(f) bugetul estimat;

(g) obiectivele care trebuie să fie atinse până la sfârșitul programului și beneficiile preconizate; și

(h) indicatorii adecvați pentru măsurarea gradului de realizare a obiectivelor programului.

▼B

În cadrul fiecărui program multianual pentru regiunile ultraperiferice, informațiile menționate la primul paragraf literele (b), (e) și (g) sunt furnizate pentru fiecare an vizat de program, în cazul în care apar schimbări semnificative față de anul precedent. Informațiile menționate la litera (f) din paragraful respectiv se furnizează pentru fiecare an vizat de program.

Articolul 27

Evaluarea și aprobarea programelor pentru regiunile ultraperiferice

(1) Programele pentru regiunile ultraperiferice se evaluează luând în considerare prioritățile și criteriile stabilite în programele de lucru anuale sau multianuale menționate la articolul 36 alineatul (1).

(2) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Comisia comunică statelor membre:

(a) lista programelor pentru regiunile ultraperiferice aprobate tehnic și propuse pentru cofinanțare;

(b) suma provizorie alocată fiecărui program;

(c) nivelul maxim provizoriu al contribuției financiare a Uniunii aferente fiecărui program; și

(d) eventualele condiții provizorii care ar trebui îndeplinite pentru a obține contribuția financiară a Uniunii.

(3) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, Comisia aprobă programele anuale pentru regiunile ultraperiferice și finanțarea aferentă, prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant, în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate în perioada 1 ianuarie-31 decembrie a anului respectiv. După prezentarea rapoartelor intermediare menționate la articolul 28, Comisia poate modifica aceste decizii, dacă este necesar, pentru întreaga perioadă de eligibilitate.

(4) Programele multianuale destinate regiunilor ultraperiferice și finanțarea aferentă se aprobă până la data de 31 ianuarie a primului an de punere în aplicare prin intermediul unei decizii de acordare a unui grant în legătură cu măsurile puse în aplicare și cu costurile suportate de la 1 ianuarie a primului an de punere în aplicare până la sfârșitul perioadei de punere în aplicare.

(5) În cazul aprobării programelor multianuale pentru regiunile ultraperiferice în conformitate cu alineatul (4), angajamentele bugetare pot fi împărțite în tranșe anuale. În cazul în care angajamentele bugetare sunt împărțite astfel, Comisia angajează tranșele anuale ținând cont de evoluția programelor, de necesitățile estimate și de bugetul disponibil.

Articolul 28

Raportare

Pentru fiecare program pentru regiunile ultraperiferice anual sau multianual aprobat, statele membre transmit Comisiei, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, un raport anual tehnic și financiar detaliat care vizează anul precedent. Raportul respectiv include rezultatele obținute, măsurate pe baza indicatorilor menționați la articolul 26 alineatul (2) primul paragraf litera (h), precum și o evidență detaliată a costurilor eligibile suportate.

▼B

De asemenea, pentru fiecare program pentru regiunile ultraperiferice anual aprobat, statele membre transmit Comisiei, până la data de 31 august a fiecărui an, un raport financiar intermediar.

Articolul 29

Plăți

Cererea de plată corespunzătoare unui anumit an pentru un program pentru regiunile ultraperiferice se transmite Comisiei de către statul membru până la data de 30 aprilie a anului următor.

Comisia plătește contribuția financiară din partea Uniunii pentru costurile eligibile în urma verificării corespunzătoare a rapoartelor menționate la articolul 28.

CAPITOLUL III

Sprijin financiar pentru controale oficiale și alte activități

Articolul 30

▼M1

Laboratoarele și centrele de referință ale Uniunii Europene

(1) Granturile pot fi acordate laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene menționate la articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și centrelor de referință ale Uniunii Europene menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) pentru costurile pe care le suportă pentru punerea în aplicare a programelor de lucru aprobate de către Comisie.

▼B

(2) Următoarele costuri pot fi eligibile pentru granturi în temeiul alineatului (1):

▼M1

(a) costurile de personal, indiferent de statutul său, direct implicat în activitățile laboratoarelor sau centrelor, desfășurate în calitatea lor de laboratoare sau centre de referință ale Uniunii Europene;

▼B

(b) costurile legate de fondul de rulment;

(c) costul materialelor consumabile;

(d) costurile legate de expedierea eșantioanelor, de misiuni, reuniuni, activități de formare.

Articolul 31

Formarea profesională

(1) Uniunea poate finanța formarea profesională a personalului autorităților competente responsabil pentru controalele oficiale, astfel cum se

([1]) Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibrizi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu aceste animale și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor („Regulamentul privind ameliorarea animalelor”) (JO L 171, 29.6.2016, p. 66)

▼B

menționează la articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, pentru a dezvolta o abordare armonizată a controalelor oficiale și a altor activități oficiale menite să asigure un nivel înalt de protecție a sănătății umane, animale și a plantelor.

(2) Comisia elaborează programe de formare profesională care identifică domeniile prioritare de intervenție, pe baza riscurilor identificate pentru sănătatea publică, sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor.

(3) Pentru a putea beneficia de finanțare din partea Uniunii, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritățile competente se asigură că cunoștințele dobândite prin activitățile de formare profesională menționate la respectivul alineat sunt difuzate în funcție de necesități și utilizate corespunzător în programele naționale de formare.

(4) Următoarele costuri pot fi eligibile pentru contribuția financiară menționată la alineatul (1):

(a) costul organizării activităților de formare, care include activitățile de formare deschise participanților din țări terțe, sau a activităților de schimb de experiență;

(b) costurile de deplasare, de cazare și de diurnă ale personalului autorităților competente care participă la formarea profesională.

Articolul 32

Experți din statele membre

O contribuție financiară din partea Uniunii poate fi acordată pentru cheltuielile de deplasare, de cazare și de diurnă ale experților din statele membre care au fost numiți de Comisie să acorde asistență experților săi, astfel cum se prevede la articolul 45 alineatul (1) și la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

Articolul 33

Planuri de control coordonate și colectarea datelor

(1) Se pot acorda granturi statelor membre pentru costurile suportate pentru punerea în aplicare a planurilor de control coordonate menționate la articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și pentru colectarea datelor.

(2) Următoarele costuri sunt eligibile pentru aceste granturi:

(a) costul prelevării de eșantioane și al testelor de laborator;

(b) costul echipamentelor necesare pentru efectuarea controalelor oficiale și a colectării de date.

CAPITOLUL IV

Alte măsuri

Articolul 34

Sisteme informatice

(1) Uniunea finanțează crearea și operarea bazelor de date și a sistemelor informatizate de gestionare a informațiilor administrate de Comisie, care sunt necesare pentru punerea în aplicare eficace și eficientă a normelor prevăzute la articolul 1.

▼B

(2) O contribuție financiară din partea Uniunii poate fi acordată pentru crearea și administrarea de baze de date și de sisteme informatizate de gestionare a informațiilor ale părților terțe, inclusiv ale organizațiilor internaționale, cu condiția ca aceste baze de date și sisteme:

(a) să aibă o valoare adăugată demonstrată pentru Uniune în ansamblul său și să fie disponibile în întreaga Uniune pentru toți utilizatorii interesați; și

(b) să fie necesare pentru punerea în aplicare eficace și eficientă a normelor menționate la articolul 1.

Articolul 35

Punerea în aplicare și adaptarea normelor

(1) Uniunea poate finanța activități tehnice și științifice, inclusiv studii și activități de coordonare, necesare pentru a asigura punerea în aplicare corectă a normelor pentru domeniile menționate la articolul 1 și adaptarea acestor norme la evoluțiile științifice, tehnologice și societale.

O contribuție financiară din partea Uniunii poate fi, de asemenea, acordată statelor membre sau organizațiilor internaționale care își desfășoară activitatea în domeniile menționate la articolul 1 pentru activitățile în sprijinul elaborării și punerii în aplicare a normelor aferente domeniilor respective.

(2) Se pot acorda granturi pentru proiecte organizate de unul sau mai multe state membre, în scopul de a îmbunătăți, prin utilizarea unor tehnici și protocoale inovatoare, realizarea eficientă a controalelor oficiale.

(3) O contribuție financiară din partea Uniunii poate fi, de asemenea, acordată pentru sprijinirea inițiativelor de informare și de sensibilizare ale Uniunii și ale statelor membre menite să garanteze faptul că normele aferente domeniilor menționate la articolul 1 sunt aplicate mai eficient, mai strict și într-un mod durabil.

TITLUL III

PROGRAMARE, PUNERE ÎN APLICARE ȘI CONTROL

Articolul 36

Programe de lucru și contribuții financiare

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire de programe de lucru anuale sau multianuale comune sau separate pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate în titlul II, cu excepția celor menționate în capitolul I secțiunea 1 și în capitolul II secțiunea 1 din titlul respectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(2) Programele de lucru menționate la alineatul (1) stabilesc obiectivele operaționale urmărite, acestea urmând să fie conforme cu obiectivele generale și specifice stabilite la articolul 2, rezultatele așteptate, metoda de punere în aplicare și suma lor totală. De asemenea, programele conțin o descriere a măsurilor care urmează a fi finanțate,

▼B

o indicare a sumei alocate fiecărei măsuri și un calendar orientativ privind punerea în aplicare. Pentru granturi, ele precizează acțiunile prioritare, criteriile de evaluare, rata de finanțare și lista orientativă a măsurilor și costurilor eligibile, în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament.

(3) Programele de lucru pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate în secțiunea 2 din capitolul I de la titlul II și în secțiunile 2 și 3 din capitolul II de la titlul II se adoptă până la data de 30 aprilie a anului anterior executării lor, cu condiția să fie adoptat proiectul de buget. Respectivele programe de lucru reflectă prioritățile stabilite în anexa III la prezentul regulament.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare conținând decizia sa asupra contribuției financiare pentru punerea în aplicare a măsurilor de urgență menționate în titlul II capitolul I secțiunea 1 și în titlul II capitolul II secțiunea 1 sau, în cazul în care este necesar, pentru a răspunde unor situații imprevizibile. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a procedurilor pentru transmiterea de către statele membre a cererilor, rapoartelor și cererilor de plată pentru granturile menționate la secțiunile 1 și 2 din capitolul I și la secțiunile 1, 2 și 3 din capitolul II de la titlul II. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 37

Controale la fața locului efectuate de Comisie

Comisia poate organiza controale la fața locului în statele membre și la sediile beneficiarilor cu scopul de a verifica, în special:

(a) punerea în aplicare eficace a măsurilor care beneficiază de contribuția financiară a Uniunii;

(b) conformitatea practicilor administrative cu normele Uniunii;

(c) existența documentelor justificative necesare și corelarea lor cu măsurile care beneficiază de o contribuție din partea Uniunii.

Articolul 38

Acces la informații

Statele membre și beneficiarii pun la dispoziția Comisiei toate informațiile necesare pentru verificarea punerii în aplicare a măsurilor și iau măsurile corespunzătoare pentru a facilita controalele pe care Comisia le consideră adecvate în ceea ce privește gestionarea finanțării din partea Uniunii, inclusiv controalele la fața locului.

Articolul 39

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) La punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, Comisia ia măsurile corespunzătoare pentru a garanta protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și, în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, dacă este necesar, prin sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

▼B

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi au competențe de auditare, pe baza documentelor și la fața locului, a tuturor beneficiarilor de granturi, a organismelor de implementare, a contractanților și a subcontractanților care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul prezentului regulament.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) este autorizat să efectueze controale și inspecții la fața locului la operatorii economici care beneficiază direct sau indirect de o astfel de finanțare, în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ([1]), cu scopul de a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau cu o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare din partea Uniunii.

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la primul și al doilea paragraf, acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, precum și acordurile de grant, deciziile de acordare a granturilor și contractele rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri, controale și inspecții la fața locului.

TITLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 40

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de șapte ani de la 30 iunie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 10 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 10 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în

([1]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

▼B

termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 41

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de trimitere a avizului, președintele comitetului decide astfel sau dacă majoritatea simplă a membrilor comitetului solicită aceasta.

Articolul 42

Evaluare

(1) Până la 30 iunie 2017, Comisia stabilește și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare intermediar care reflectă îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) prin rezultatele și impactul măsurilor menționate în titlul II capitolele I și II și la articolele 30 și 31 din capitolul III, în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor și valoarea adăugată a acesteia, la nivelul Uniunii. Raportul de evaluare abordează, în plus, posibilitatea simplificării programului, pertinența tuturor obiectivelor, precum și contribuția măsurilor la prioritățile Uniunii de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Ea va ține seama, de asemenea, de rezultatele evaluării privind impactul pe termen lung al măsurilor anterioare. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

(2) Până la 30 iunie 2022, Comisia efectuează o evaluare *ex post* a măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în strânsă cooperare cu statele membre. Respectiva evaluare *ex post* examinează eficacitatea și eficiența cheltuielilor menționate la articolul 1 și impactul lor.

(3) Evaluările menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol țin seama de progresele realizate prin utilizarea indicatorilor prevăzuți la articolul 2 alineatul (2).

(4) Comisia comunică concluziile evaluărilor menționate la alineatele (1) și (2) Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

▼B

Articolul 43

Informare, comunicare și publicitate

(1) Acolo unde este cazul, beneficiarii și statele membre respective asigură o publicitate corespunzătoare a contribuțiilor financiare acordate în temeiul prezentului regulament, în scopul informării publicului cu privire la rolul Uniunii în finanțarea măsurilor.

(2) Comisia pune în aplicare acțiuni de informare și comunicare privind măsurile finanțate și rezultatele lor. În plus, bugetul alocat comunicării în temeiul prezentului regulament acoperă și comunicarea instituțională privind prioritățile politice ale Uniunii.

Articolul 44

Abrogări

(1) Deciziile 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE se abrogă.

(2) Trimiterile la Deciziile 66/399/CEE și 76/894/CEE se interpretează ca trimiteri la articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(3) Trimiterile la Decizia 2009/470/CE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 45

Dispoziții tranzitorii

(1) Programele naționale ale statelor membre menționate la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament, transmise Comisiei în 2012 pentru punere în aplicare în 2013 și în 2013 pentru punere în aplicare în 2014, precum și cele transmise cel târziu până la 30 aprilie 2014 pentru a fi puse în aplicare în anul 2015, sunt, în cazul aprobării, eligibile pentru finanțarea din partea Uniunii în temeiul articolului 27 din Decizia 2009/470/CE.

În cazul programelor naționale puse în aplicare în 2013 și 2014 se aplică în continuare articolul 27 alineatele (7) și (8) din respectiva decizie.

În cazul programelor naționale puse în aplicare în 2015, se aplică în continuare articolul 27 alineatul (2) din respectiva decizie.

(2) Programele de supraveghere epidemiologică ale statelor membre menționate la articolul 21 alineatul (1) din prezentul regulament, transmise Comisiei până la 30 aprilie 2014 pentru a fi puse în aplicare în anul 2015, sunt eligibile pentru finanțarea din partea Uniunii în temeiul articolului 23 alineatul (6) din Directiva 2000/29/CE. În cazul respectivelor programe de supraveghere epidemiologică, se aplică în continuare articolul 23 alineatul (6) din respectiva directivă.

(3) În cazul cererilor statelor membre de finanțare de către Uniune a măsurilor de urgență menționate la articolul 16 din prezentul regulament, transmise Comisiei până la 30 aprilie 2014, se aplică în continuare articolele 22-24 din Directiva 2000/29/CE.

Articolul 46

Modificarea Directivei 98/56/CE

Directiva 98/56/CE se modifică după cum urmează:

▼B

1. La articolul 17, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

2. La articolul 18, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.”

Articolul 47

Modificarea Directivei 2000/29/CE

Directiva 2000/29/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13c, alineatul (5) se elimină.

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Statele membre prevăd că oricine care află despre prezența unui dăunător menționat în anexa I sau anexa II sau a unui dăunător care face obiectul unei măsuri în temeiul articolului 16 alineatul (2) sau (3) sau are motive să suspecteze o astfel de prezență să înștiințeze în scris autoritatea competentă în termen de zece zile calendaristice și, în cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, să furnizeze informațiile de care dispune în legătură cu respectiva prezență.”

3. Articolele 22-26 se elimină.

Articolul 48

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 178/2002

La articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, denumit în continuare «comitetul». Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Comitetul este organizat pe secțiuni pentru a aborda toate problemele în materie.

▼B

Toate trimiterile din dreptul Uniunii la Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală se interpretează ca trimiteri la comitetul menționat la primul paragraf.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 49

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004

Articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se elimină.

Articolul 50

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 396/2005

Capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se elimină.

Articolul 51

Modificarea Directivei 2008/90/CE

La articolul 19 din Directiva 2008/90/CE, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 52

Modificarea Directivei 2009/128/CE

Articolul 22 din Directiva 2009/128/CE se elimină.

Articolul 53

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1107/2009

Articolul 76 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 se elimină.

▼B

Articolul 54

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 30 iunie 2014.

Cu toate acestea, articolul 18 alineatul (1) litera (d) și articolul 47 punctul 2 se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Bolile animalelor menționate la articolul 7

— pesta bovină

— pesta micilor rumegătoare

— boala veziculoasă a porcului

— boala limbii albastre

— encefalomielita enterovirală porcină

— variola ovină și caprină

— febra Văii de Rift

— dermatoza nodulară virotică

— pesta cabalină africană

— stomatita veziculoasă

— encefalomielita ecvină virală venezueleană

— boala hemoragică a căprioarei

— pesta porcină clasică

— pesta porcină africană

— pleuropneumonia contagioasă bovină

— gripa aviară

— boala Newcastle

— febră aftoasă

— necroza hematopoietică epizootică (NHE) la pești

— sindromul ulcerativ epizootic (SUE) la pești

— infecția cu *Bonamia exitiosa*

— infecția cu *Perkinsus marinus*

— infecția cu *Microcytos mackini*

— sindromul Taura la crustacee

— boala cap galben la crustacee

▼B

ANEXA II

Bolile animalelor și zoonozele menționate la articolul 10

— tuberculoza bovină

— bruceloza bovină

— bruceloza ovină și caprină (*B. melitensis*)

— boala limbii albastre în zone endemice sau cu risc ridicat

— pesta porcină africană

— boala veziculoasă a porcului

— pesta porcină clasică

— antraxul

— pleuropneumonia contagioasă bovină

— gripa aviară

— rabia

— echinococoza

— encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST)

— campilobacterioza

— listerioza

— salmoneloza (salmonela zoonotică)

— trichineloza

— Escherichia coli verotoxigenă (*E. coli*)

— septicemia hemoragică virală (SHV)

— necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)

— herpesul crapului koi (KHV)

— anemia infecțioasă a somonului (AIS)

— infecția cu *Marteilia refringens*

— infecția cu *Bonamia ostreae*

— boala petelor albe la crustacee

▼B

ANEXA III

Priorități pentru programele de lucru ale Comisiei menționate în Titlul II Capitolul I Secțiunea 2 și Titlul II Capitolul II Secțiunile 2 și 3

Prioritățile pentru sprijin financiar din partea Uniunii în ceea ce privește orientarea programelor naționale de eradicare, combatere și supraveghere a bolilor animalelor și a zoonozelor:

— boli cu impact asupra sănătății umane;

— boli cu impact asupra sănătății animalelor, ținând seama de potențiala lor răspândire și de ratele de morbiditate și mortalitate în rândul populațiilor de animale;

— boli și zoonoze care riscă să fie introduse și/sau reintroduse pe teritoriul Uniunii din țări terțe;

— boli care au potențialul de a genera o situație de criză cu consecințe economice grave;

— boli care au un impact asupra comerțului cu țări terțe și asupra comerțului intern al UE.

Prioritățile pentru sprijin financiar din partea Uniunii în ceea ce privește orientarea programelor naționale de supraveghere epidemiologică a dăunătorilor în vederea protejării teritoriului Uniunii:

— dăunătorii menționați în anexa I partea A secțiunea I și în anexa II partea A secțiunea I din Directiva 2000/29/CE, a căror prezență nu a fost constatată în Uniune;

— dăunătorii care fac obiectul unor măsuri ale Uniunii adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE;

— dăunătorii care nu sunt menționați în Directiva 2000/29/CE și care reprezintă un pericol iminent pentru teritoriul Uniunii;

— dăunătorii care au potențialul de a genera o situație de criză cu consecințe economice și de mediu grave;

— dăunătorii care au un impact asupra comerțului cu țări terțe și asupra comerțului intern al UE.

Prioritățile pentru sprijin financiar din partea Uniunii în ceea ce privește orientarea programelor naționale pentru regiunile ultraperiferice:

— măsuri împotriva dăunătorilor asociați cu importurile în aceste regiuni și cu climatul lor;

— metode pentru combaterea acestor dăunători;

— măsuri îndreptate împotriva dăunătorilor menționați în conformitate cu normele referitoare la dăunătorii plantelor care sunt în vigoare în respectivele regiuni.

▼B

DECLARAȚIA COMISIEI

privind procedurile pentru aprobarea programelor veterinare și fitosanitare

Pentru o mai bună informare a statelor membre, Comisia va organiza o întâlnire anuală a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale în cadrul căreia vor fi discutate rezultatele procedurii de evaluare a programelor. Întâlnirea va avea loc cel târziu până la data de 30 noiembrie a anului care precedă punerea în aplicare a programelor.

În cadrul acestei întâlniri, Comisia va prezenta lista programelor aprobate din punct de vedere tehnic și propuse pentru cofinanțare. Detaliile financiare și tehnice vor fi discutate cu delegațiile naționale, iar observațiile acestora vor fi luate în considerare.

În plus, înainte de a adopta decizia finală, Comisia va comunica statelor membre lista finală a programelor selectate pentru cofinanțare și sumele finale alocate fiecărui program, în cadrul unei întâlniri a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale organizate în ianuarie.

Activitatea pregătitoare pentru elaborarea programului de lucru privind punerea în aplicare a măsurilor menționate la articolele 9, 19 și 25 va fi efectuată împreună cu experți din statele membre la începutul lunii februarie a fiecărui an, pentru a oferi statelor membre informațiile relevante necesare în vederea instituirii programelor de eradicare și supraveghere.